

Har du begrenset budsjett, men vil ha best mulig lyd fra CD-platene dine? Da stopper letingen her.

Tekst og foto: Roy Ervin Solstad

Det er som regel ikke noe stort problem å finne en CD-spiller som kan tilfredsstille de mest kritiske lytterne. Ulempen er derimot at slike spillere ofte koster minst det samme som en bra bruktbil. Gjerne er slike spillere fulle av de beste komponentene penger kan kjøpe. Det skal faktisk godt gjøres å lage ordentlig dårlige spillere når totalsummen er uinteressant.

Denne «overkill»-metoden er derimot ikke bare negativ for oss med mer normale svingninger på bankkontoen. For særlig i de store selskapene hvor det legges ned betydelige ressurser i utvikling av nye produkter, drypper det som i ordtaket ikke så rent lite på klokkeren. I første instans betyr det at disse selskaperes billige produkter nyter godt av den kunnskap og utvikling som allerede er foretatt for prestisjeproduktene. For når man vet hvordan man lager det beste, så er det lettere å utvikle tilsvarende billigere løsninger.

Men det er ikke bare ens egne produkter som nyter godt av dette, for også småskala-produsenter kan dermed få tilgang til den samme utviklingen gjennom for eksempel bedre og billigere drivverk, som man aldri ville hatt ressurser til å utvikle selv. I stedet kan man som småskalaprodusent plukke de beste enkeltkomponentene fra ulike produsenter og dermed lytte seg frem til en miks som fungerer.

Det er nettopp det Music Hall har gjort med CD25.2. Her har man plukket fra så høye hyller som mulig, men hele tiden hatt både lyd og en edruelig pris i tankene. Konverteren fra Burr Brown finner du for eksempel i spillere som Ayre CX-7, en spiller til nesten 30.000 kroner og Krell SACD Standard (som riktignok bruker tre av dem) som er enda dyrere. Drivverket fra Philips VAM1202/19 finner du en nær slektning av i Musikal Fidelity sin KW DM25, en todelt spiller til rundt 60.000 kroner.

Lyden

Råvarene skulle det med andre ord ikke være mye i veien med, men alle vet at en god kokk kan løfte 2+2 til 5. Minst. Om det har vært et lykketreff eller godt planlagt suksess med CD25.2 er for så vidt uinteressant om du kun er ute etter en CD-spiller.

KAN ONLYD A

Da skal du nemlig vite at om du legger seks tusenlapper i potten, så skaffer du deg en spiller med en lyd du skal være svært lydinteressert for å gidde å bruke mer penger på å forbedre.

Music Hall CD25.2 har en dønn nøytral klangbalanse. Her legges det ikke til noen varme for å gi deg en innbydende mellomtone. Ei heller trekkes den mot det lyse for å illudere mer detaljer.

Tro likevel ikke at spilleren er uten en innbydende mellomtone og detaljer. *El Choclo* med Sera Una Noche er full av akustiske instrumenter og perkusjon, og CD25.2 lar deg aldri være i tvil om hvor på scenen ting skjer. Spilleren skiller lett mellom de ulike instrumentene, men samtidig har den perspektivegenskaper som gjør at også plasseringen av instrumentene er eksemplarisk. Mens lydbildet fylles av lyd fremstår den nydelige

Utstyr benyttet

- Forsterkersett: Audionet Pre 1 G2 og Audionet AMP III
- Høytalere: Tannoy Glenair 10
- Signalkabler: Eccofisk Mambo Ag, Cardas Golden Reference og Whistler Audio Coanda
- Høytalerkabler: Stereoovx Firebird
- Nettkabler: Fat LMC
- Tweaks: GIK Acoustics, Vibrapod, Finite Elemente Ceraballs og Soundcare Superspikes.

fløyta med kropp og fylde som tar fokuset akkurat slik soloinstrumenter skal.

Det samme skjer om man setter på mer elektrisk og rytmisk musikk. Bluezums *Can I Get That Funk?* har et drivende funky komp med heftig bass. CD25.2 har glimrende kontroll på begivenhetene. Bassen er kontant og elbassen blir aldri uller og udefinert. Midt oppe i denne kakofonien ligger vokalen, og den står som en påle midt i lydbildet. Det er umulig å ikke få rockefot.

Min egen tesfavoritt *Karunesh* med sine klingende bjeller og kjellerdype bass er en utfordring for enhver hifikomponent. Music Hall består med glans. På låta *Returning to Now* har bjellene flott utklinging, noe som sier masse om diskantgjengivelsen. Synthbassen er praktfull, mektig og dyp, mens stemmer og soloinstrumenter serveres uten plett og lyte. Har du innspill-

Vi liker

- Sjokkerende god lyd
- Flott design og fjernkontroll
- Pris

Vi liker ikke

- Ingenting til denne prisen

Hjemmekino

6

ALLE HAR RÅD TIL

linger med sjel, gjengir CD25.2 musikken med en slik sitrende nerve at man blir rent satt ut. Marie Nakamoto sin vidunderlige versjon av *Georgia On My Mind* er et godt eksempel, der Maries stemme fremstår i all sin prakt. Her er lag på lag med detaljer, takket være strålende oppløsning i hele frekvensområdet. Kontrabassen i venstre kanal er knivskarpt definert, og jazzgitaren i høyre kanal har den fløyelsmyke klangen den skal ha. Her kan jeg jammen bli sittende til kuene kommer hjem.

En annen låt jeg bruker mye til testing er Odd Børretzens *Kelner* (Kjell Adamtzens siste sang). I starten av låta ligger trommevispene som et teppe, noe som kan være vanskelig å gjengi korrekt. Det kommer neppe som noen overraskelse at CD25.2 klarer

oppgaven med å gjengi vispene slik at de høres ut som visper, ikke som hviskende støy. En slik låt er vanskelig å beskrive uten å nevne Odd Børretzens egen stemme. Det er noe med den raspende mørke røsten som tiltaler meg enormt, og Music Hall CD25.2 lar meg høre den kjære artisten og kåsørens arbeidsredskap slik den er ment å låte. Med dyp pondus og den fantastiske krispheten som gjør seg så godt både på radio og på anlegget.

Når jeg sammenligner spilleren med min egen referansespiller fra Audionet, viser det meg hvor langt Music Hall har klart å strekke strikken med CD25.2. Sistnevnte har litt mindre kontroll på begivenhetene når musikken blir kompleks. Lydbildet er litt grunnere, og det er noe mindre luft i diskanten, mens bassen

også mangler litt definisjon. Sannheten er likevel at forskjellene er så små at de ikke er spesielt tydelige med mindre du kjente en av spillerne veldig godt, og kan høre dem med relativt kort mellomrom. Så god er faktisk Music Hall-spilleren.

Legger man til et smekker design og en ditto fjernkontroll, så burde ikke veien være lang til nærmeste forhandler.

Konklusjon

Bibels niende bud lyder at man ikke skal begjære sin nestes eiendom, men jeg antar at med en slik guddommelig lydgjengivelse vil Vår Herre se gjennom fingrende om begjæret går i retning av Music Hall CD25.2. Høyere anbefaling kommer ikke fra denne kanten.

Tekniske data

- Digital-til-analog-konverter: Burr-Brown PCM 1738 24-bit/192kHz
- Drivverk: Philips VAM1202/19
- Digitale utganger: en koaksial og en optisk
- Analog utgang: ubalansert RCA
- Kanalseparasjon: 110 dB
- Signal-til-støy-forhold: 120 dB
- Utgangsnivå: 2,5 volt
- Systemfjernkontroll
- Størrelse: 430 x 355 x 63 mm (BxDxH)
- Vekt: 6,8 kilo

Music Hall CD25.2

PRIS: KR 5.995

IMPORTØR: Maxwell Import AS